

حدوقاحت در دخالت

حال متکلم از کلامش پیداست

امیرفیض- حقوقدان

شیخ بهائی دویبیتی مشهوری دارد که معرف آن، «ازکوزه همان تراود که دراوست» میباشد.

درنیم بیتی او، میخوانیم «حال متکلم از کلامش پیداست». شیخ در این ابیات همان را گفته که سعدی گفته که تامر د سخن نگفته باشد، عیب و هنرش نهفته باشد.

شیخ از رابطه بین کلام و علائم آن که نشانگر شخصیت، ذات و قصد و اراده متکلم است و در دنیای امروز بصورت یکی از علوم جامعه شناسی درآمده سخن آورده است.

جامعه شناسی، بین کلام و فرهنگ و اخلاق و رسم و رسوم ملتها قائل به ارتباط است از باب نمونه زبان عرب را نشانه ای از خشونت آن قوم و زبان آلمان ها را علامت سرسختی و پشتکار، و مردم آمریکا را به صراحت لهجه و بیزاری از پرده پوشی معرفی میکند.

واما بعد

امروز در مذاکراتی که در رابطه با قرارداد امنیتی آمریکا و افغانستان بین نمایندگان آن کشورها در کابل جریان داشته، نمونه ای از صراحت لهجه آمریکا در دخالت در امور کشورها که واجد اهمیت بسیار و غیر انتظار است آشکارا به جهانیان ارائه شده است.

هیئت آمریکائی که بریاست جان مک کین سناتور جنگ طلب آمریکائی با کرزای و هیئت او در کابل مذاکره کرده گفته است: «آمریکا میل ندارد که افغانستان سرنوشت عراق را پیدا کند - او در توضیح به حامد کرزای هشدار داد، در صورتی که تلاشها برای امضای موافقت نامه امنیتی میان دوکشور به ناکامی منتج شود، افغانستان و منطقه با تهدید مواجه خواهد شد. آمریکا نمیخواهد آنچه در عراق اتفاق افتاد در افغانستان تکرار شود».

مردم جهان خاصه ایرانیان و افغانها میدانند که عراق پس از آنکه از تفویض حق مصونیت قضائی به سربازان آمریکائی در خاک کشورش خودداری کرد و آمریکادر دسامبر سال ۲۰۱۱ به ملاحظه همین مقاومت عراقی ها خاک عراق را ترک کرد، بلافاصله آمریکا واکنش خود را با شروع نا آرامی های عراق نشان داد؛ بطوریکه آمار سازمان ملل متحد میگوید تنها در سال ۲۰۱۳ که خونبارترین سالهای عراق بوده ۷۸۱۸ غیرنظامی و ۱۰۵۰ نفر از مامورین دولتی عراق کشته شده اند. با توجه به اینکه در آخرین سال حضور نیروهای آمریکائی تعداد تلفات مردم عراق ۲۹۵۳ نفر بوده، و با توجه به اینکه آمریکائیا در مقام خواستن پایگاه نظامی و حق مصونیت قضائی برای سربازانشان عراق را تهدید میکردند که خروج سربازان آمریکائی از عراق سبب گسترش ناآرامی ها خواهد شد، میتوان وضعیت عراق امروزی را کاملا

منطبق با اظهارات جان مک کین آمریکایی دانست که خواسته به کرزای بگوید، همانطور که نوری مالکی با حضور ارتش آمریکا در عراق موافقت نکرد عراق به این روزسیاه نشانده شد کرزای هم اگر مانند نخست وزیر عراق از امضای قرارداد امنیتی مخالفت کند سرنوشت کشور افغان همان خواهد شد که آمریکا در عراق ببار آورد.

هم امروز خبرگزاریها از اشغال شهرهای فلوجه و رمادی در استان انبار عراق بوسیله گروه‌های سنی که در سوریه هم در کنار حمایت تسلیحاتی و مالی آمریکا و عربستان علیه سوریه می‌جنگند خبر داد؛ آنقدر فشار شورشیان مورد حمایت آمریکا بر دولت عراق زیاد است که مالکی بیچاره که میداند همه این کارها زیر سر آمریکا و نوکر او عربستان است دست به دامان آمریکا شده است.

اینها را کرزای می‌بیند و میداند که مفهوم التیماتوم جان مک کین چیست و صراحت لهجه آمریکا نشانی کامل از آن است که آن کشور قبحی برای دخالت در امور کشورها و زیرپا گذاشتن تصریحات حقوق بین الملل قائل نیست.

حاشیه = همینجا این اشاره بجاست، آقای اوپاما درنطقی که بمناسبت اتمام ماموریت ارتش آمریکا در عراق کرد گفت: «آمریکا حضور دیپلماتیک قدرتمندی را در عراق شامل تعداد زیادی محافظان مسلح خواهد داشت».

برای توجه به اهمیت سفارت آمریکا در بغداد کافی است به این خبر توجه شود که «وزارت خارجه آمریکا در سال ۲۰۱۱ اعلام کرد که در ۵ سال آینده سه میلیارد دلار به قراردادهای امنیتی خصوصی برای محافظت از ساختمان‌های مربوط به سفارت فقط در بغداد اختصاص میدهد (فاینانشیال تایمز) یعنی علیرغم مخالفت عراق با حضور نظامی آمریکا در عراق؛ دولت آمریکا ببهانه حفظ سفارت آمریکا در عراق که خود یک پایگاه نظامی با فرودگاه مجهز و منابع دیگر است تعدادی نظامی مسلح در عراق دارد و این میرساند که وقتی آمریکاییها به کشوری رخنه کردند دیگر محال است که بتوان آنها را بیرون کرد درست مانند موریانه عمل میکنند - (قابل توجه کسانی که از آمریکا کمک و حمایت برای نجات ایران را میخواهند آنان فراموش نکنند که آمریکایی‌ها در مقابل فشار نورمالکی به اینکه مردم عراق خواستار توقف نیروهای آمریکایی نیستند، آمریکا استناد کرد به درخواست احمد چلبی و گروهائی که از آمریکا استمداد برای براندازی صدام کردند پیروی میکند)

فاینانشیال تایمز نوشت: «جنگ عراق روبه پایان است و درگیریهای افغانستان هم به همین اما شرکتهای خصوصی بیمانکاری پینتاگون^۱ هنوز در این دوکشور باقی مانده اند در این دوکشور همچنان ۱۴ هزار بیمانکار حضور دارند که شامل ۵۵۰۰ گارد امنیتی است. (پایگاه خبری انتخاب ۳۰ اسفند ۱۳۹۱)

ممکن است بظاهر تصور کرد که آمریکا باتخلیه کشور ویا واگذاری حقوقی که یکطرفه برای خودشان قائل شده اند به حکومت آن کشور، دیگر از دخالت دست میکشند ولی بطور مسلم این تصور باطل است نمونه آنرا میتوان در جریان رویداد زندان بگراد ملاحظه کرد. بعد از دو سال مذاکره کرزای با فرمانده نیروهای آمریکا در افغانستان آمریکا حاضر شد که اداره زندان بگراد را به دولت افغانستان واگذار کند و کرد. دولت

^۱ - این شرکت از تعدادی غیرنظامی مجهز و مسلح آموزش دیده تشکیل شده اند که برای ارتش آمریکا و دولت آمریکا خدمت میکنند. همانند شرخر و جاهل محل عمل عملگی و اگره گی دولت آمریکا را بعهده دارند و هرچه میخواهند را نابود ویا می کشند. ح-ک

افغان وزارت دادگستری رامامور رسیدگی به پرونده زندانیان کرد. دادگستری گزارش داد که ۶۷۰ زندانی بدون اتهام ویاسندی سالهاست که زندانی هستند؛ دولت افغان هم اجازه رهائی آنها را داد بلافاصله دولت آمریکا دخالت کرد وگفت ۸۸ نفر از این زندانیان نباید آزاد شوند. درحالی، زندانی که بدون مجوز قانونی بوسیله آمریکا ایجاد شده معهذاً آمریکا موافقت میکند که آنرا به دولت افغان واگذار کند و دادگستری افغان هم ۶۷۰ نفر از آن زندانیان را بدون اتهام میداند چگونه میتوان باور کرد که آمریکا مانع اجرای گزارش دادگستری افغانستان شود، دلیلش این است که آمریکائی ها محال است که دست از مداخله آشکار و یا محرمانه خود بکشند و وقتی به بهانه خوردن یک چای میآیند صاحب خانه میشوند. دکتر احمد جهش سیاستمدار قرقیزستانی در مخالفت با قرارداد امنیتی کشورش با آمریکا نوشته است <اگر یکی از نظامیان آمریکائی به سرزمینی بیگانه پای گذاشت خیلی نادر است که به میل خودشان آنجا راترک کنند>.

عسگر آقاییف رئیس جمهور سابق قرقیزستان در مصاحبه با روزنامه <روسی رپرتاژ> گفت آمریکا ابتدا پایگاه هوایی ماناس را برای مدت یکسال از ما میخواستند که در ارتباط با نیروهایشان در افغانستان باشند بعد که دادیم گفتند: <ماتاهر زمان که بخواهیم ماناس را در اختیار خواهیم داشت> او اضافه کرده <پس از مخالفت من با دادن پایگاه دائم با انقلاب رنگی مواجه شدم> (پایان حاشیه)

انگیزه های غیرسیاسی آمریکا در مداخله امور کشورها

نباید اصرار آمریکا مبنی بر حضور دائم در کشورهای دیگر را فقط در بعد نظامی و سیاسی شناخت بلکه سرقت از آثارتاریخی، سوء استفاده های کلان مالی و مشارکت در مواد مخدره بخش عظیمی است که آمریکائیها را در اقامت طولانی در کشورها از جمله افغانستان مُصر میسازد.

❖ حامد کرزای رئیس جمهوری افغانستان در اجلاس سالیانه روز جهانی مبارزه با مواد مخدر که در کابل برگزار شده بود فاش کرد مواد مخدره تشویق خارجیان در افغانستان کشت میشود و آنها از این بابت ۶۰ تا ۱۰۰ میلیارد در سال درآمد کسب میکنند و تنها سه درصد از این پول بدست افغانها میرسد، او اضافه کرد، در دوران طالبان تولید تریاک سالیانه ۸۰ تن بود اما این مقدار پس از اشغال افغانستان روند صعودی گرفت و در سال ۲۰۰۲ به ۳۴۰۰ تن و در سال ۲۰۰۹ به ۸۲۰۰ تن رسید و در ولایت هلمند که ۱۰ هزار سرباز انگلیسی حضور دارند بیش از ۹۰ درصد هروئین جهان تولید میشود.^۲

❖ در ماه ژانویه سال ۲۰۱۳ آقای جان سوبکو بازرس مالی پنتاگون گزارش مفصلی از نحوه صرف اعتبارات مالی دولت آمریکا در افغانستان داد که برخی اشارات آن چنین است:

آمریکا روزانه ۲۸ میلیون دلار در افغانستان خرج میکند و این رقم از جنگ جهانی دوم به این سو بیسابقه است او در آن گزارش از گم شدن چندین ساختمان <واژه گم شدن ساختمان از گزارش اوست> صحبت کرده که هزینه های آن به حساب آمده و پول آنها دریافت شده ولی معلوم نیست که این ساختمان ها کجاست و شاید هم اصلاً ساخته نشده - از ساختمانی صحبت میکند که با هزینه ۴۰۰ میلیون دلار ساخته شده ولی چون زیرکار محکمی ندارد و دستگاہهای فاضل آب و تهویه آنها مناسب نیست و سقف آنها در خطر

^۲ - در یک فیلم مستند تلویزیونی در کانادا نشان میداد برخی هواپیما های آمریکا که جست سربازان و یا ابزار خراب شده در جبهه را برای تعمیر می آورد مقدار زیادی مواد مخدر بصورت بسیار سری وارد آمریکا میکنند. آمریکا تنها با توزیع مواد مخدری در داخل خاک خود مبارزه میکند که از کانال خودشان گذر نکرده است. بتازگی در اوکلاهما فروش ماری جوانا را آزاد کرده اند تا دکانشان رونق بیشتری بگیرد. ح-ک

فروریختن است، برای مرغداری استفاده میشود - از ۴۷۵ میلیون دلار هزینه پرداختی برای سوخت صحبت کرده و نوشته معلوم نیست که این مقدار سوخت به چه کسی تحویل داده شده است - اشاره ای هم دارد به اینکه ۵۰ میلیون دلار پول سیگار حیف و میل شده است. (!)

❖ در تاریخ ۹۲/۵/۲۰ روزنامه وال استریت نوشت «مقام های فدرال ۶۳ میلیون دلار از کمک های آمریکا را برای بازسازی افغانستان ربوده اند».

❖ در عراق نیز وضع همواره افغانستان است به گزارش شبکه خبری فرانس ۲۴ (France 24) دولت عراق بیش از ۶ میلیارد دلار از درآمد نفتی حیف و میل شده بدست آمریکائی ها را مطالبه میکند و تاکنون آمریکا هیچ پاسخی به آن نامه ها نداده است. همان گزارش میگوید در سال ۲۰۰۳ معلوم نشد که بر سر ۶ میلیارد پول آمریکا که برای بازسازی عراق تخصیص داده شده بود چه آمده است.

❖ گزارشی از روزنامه فایننشیال تایمز منتشر شده که سود شرکت های پیمانکار جنگ عراق ۷۲ میلیارد دلار بوده که بیشترین آنها نصیب شرکت وابسته به هالیبرتون شده که متعلق به دیک چینی است که رقم آن ۳۹ میلیارد دلار بوده است. همان روزنامه اضافه کرده که پیمانکاران دفاعی از سال ۲۰۰۱ بیش از ۶۰ میلیارد دلار هدر داده اند یعنی معادل ۱۲ میلیون دلار در روز (پایگاه خبری انتخاب).

مقصود از ارائه نمونه های بالا این است که منافع خصوصی و امکانات سوء استفاده های کلان نقش قاطعی در تعقیب سیاست ایجاد پایگاه های نظامی و مداخله در امور کشورها دارد، مگر فراموش شدنی است که دیک چینی که سخت دنبال حمله آمریکا به عراق بود با بالا رفتن قیمت نفت چه سوء استفاده ها کرد که سروصدای روزنامه های آمریکا برخاست.

محتوی بسته های آمریکائی

آمریکا در لفاف و پوشش انتخابات آزاد، دموکراسی و حقوق بشر، مفسده های اخلاق و اجتماعی بزرگی از قبیل مداخله در امور کشورها، قراردادهای امنیتی، نقض حاکمیت ملت ها، اعتیاد و مواد مخدر، فحشاء، غارت ثروت کشور، غارت آثار تاریخی، ارتشاء، تحریک اقلیت ها، تجزیه کشور و تشکیل گروه های تروریستی و خرابکاری چنانکه هم اکنون ۷ سازمان عربی تروریستی و خرابکاری در عراق زیر کنترل عربستان = آمریکا فعالیت دارند و کثیری سازمان مشابه هم در سوریه فعال است.^۳

^۳ - آموزش های ویژه به گروهی از مجاهدین خلق در صحرای نوادا و استقرار آنان در اطراف ایران برای روز میادا از کارهای دیگر آمریکا است. شوربختانه در میان این گروه آموزش دیده کسانی از راه «شورای به اصطلاح ملی!» نا پیدا شده با «سخنگوی» این دستگاه در حال فروپاشی در ارتباط هستند. ح-ک